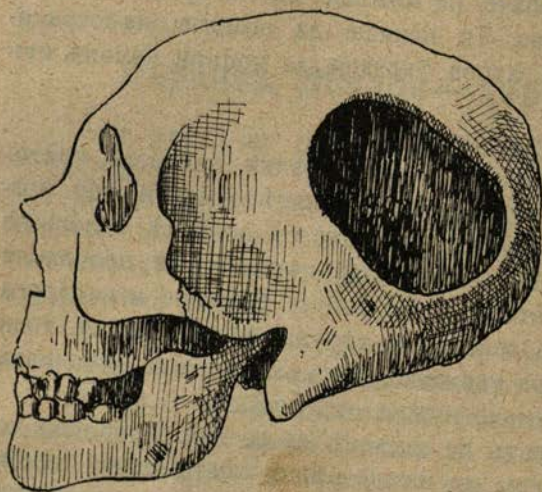

черпятъ за науката ценни нѣща. Като издирвали, между другото, старитѣ гробове, тѣ намирали черепи съ кржгли или елпсовидни дупки, изрѣзвани съ кремъкъ (обр. 1).

Обр. № 1. Трепаниранъ черепъ

На първо време тия находки представяли за тѣхъ голѣма загадка. Питали се: кое е карало предисторическия човѣкъ да прибѣгва къмъ такава деликатна и въ сжщото време опасна операция? Изказани сж би-

ли разни мнения, повече или по-малко свързани съ суевѣрието на далечнитѣ прадѣди. Мнението обаче, което може съ най-голѣма вѣроятностъ да се приеме, то е, че работата въ случая се отнася до една операция на черепа съ цель да се излѣкуватъ болкитѣ отъ главоболие или отъ епилепсия. Грозната картина, която представя посинѣлото лице на епилептика и запѣненитѣ уста, къмъ това като прибавимъ и гърченията, какъ може да се обясни непросвѣтениятъ умъ на ония хора? За тѣхъ всичко необяснимо е дѣло на духове. Естествено е, че въ дадения случай зълъ духъ се е загнѣздилъ въ главата, и по нѣкой начинъ трѣбва да се прогони, ако не може да се унищожи. А това може да стори само магьосникътъ.

Най-после допустимо е, предисторическиятъ хирургъ да е прибѣгвалъ къмъ отваряне на черепитѣ и при други случаи; обаче това, което съ положителностъ